

bommenwerpers over, welke alle in Zuid-Westelijke richting vliegen.
Dinsdag 24 oktober:

Een betrekkelijk rustige nacht tot 's morhens 4 uur. Dan wordt het heelemaal verschrikkelijk. Veel huilend granaten en bommen. Op een 100 meter afstand van ons huis valt er een in de weide achter ons bij Jan Zweedijk. De salg was schrikkelijk. Thans is alle arbeid weer stil gelegd. We kunnen niet meer werken. We hebben een toevlucht gezocht in de koestal bij Fam. Zweedijk, met dikke muren en veel pakstroo waarachter we weg kunnen kruipen. Ook een flinke ruimte en gedekt tegen de directe schoten, welke van over water uit Zeeuwsch Vlaanderen naar hiet gericht zijn. De dag is zeer rumoerig. We zitten thans middenin de vuurlinie. Een en ander is wel zenuwslopend. Geruchten gaan dat W.P.19 door de duitsers is verlaten.

Woensdag 25 oktober:

Zulk een nacht als we nu beleefd hebben, hebben we sinds de oorlog nog niet beleefd. Wij moesten ons haasten om ca. half 7 de toevlucht te nemen in de koestal. Het kanon gebulder en de granaten en de bommen die er vielen, het was in één woord: verschrikkelijk. Om half 3 uur ging het licht uit tot half 7, dus betrekkelijk maar een kleine storing. We zijn toen om ca. half 10 weer naar huis gegaan en konden slapen tot 12 uur. Maar toen moesten we weer zo snel mogelijk vluchten en was het tot onder de morgen geweldig vreselijk. Om half 3 sloegen 2 granaten boven uit elkaar, waarvan 1 op het stoofje is terecht gekomen in de woningen van Hubrecht van Boven en Piet Lobbezoo. Een in de schuur bij Joos Vergouwe aan de Zuidweg en ook nog één in de Zuidweg bij Joos Joosse. Veel schade, maar weinig persoonlijke ongelukken. In 't stoofje zaten de mensen in een schuilkelder, zodat ze niet in huis waren. Alleen bij Joos Vergouwe was 's avonds om half 10 een Duitse soldaat ingekwartierd die dusdanig werd getroffen, door neervallend hout en steen, dat hij de andere morgen is overleden. Wij hebben toe die dag de koestal tot een zo goed mogelijk toevluchtsoord ingericht en alles gebarrikadeerd met pakstroo en alles wat maar tot afweer kon dienen. In ons huis vielen nog al wat scherven en veel ruiten kapot.

's Middags om 3 uur komen veel Duitse soldaten van het front daar ze gedurig achteruit moeten en terugtrekken op Yerseke. De legers der geallieerden zijn thans tot aan de Halt. Maar de angst stijgt met de minuut, hoe we het er af zullen brengen.

Donderdag 26 oktober:

Zeer vreselijk, beangstigend en bang is de nacht geweest. Het scheef of de hel was losgebroken. Onder hard granaatvuur en bommen die ganse nacht, met drie gezinnen in de stal. Fam. Zweedijk, Fam. Adr. van Iwaarden en wij met z'n zessen. Wij werden van twee zijden uit beschoten met vliegmaachines en zeer zware kanonnen. Van de zijde van Bergen op Zoom en van uit Zeeuws-Vlaanderen. Vreselijk, erg was het. Omstreeks 3 uur valt een grote granaat van een meter langte en wel 20 cm. omvang diameter, tegen de eindgevel van de schuur waar we inzaten. Zulks met donderend geraas zodat heel de zuidelijke eindgevel instortte en we zaten te schudden en te beven. De helft van de Oostzijde van het dak met zich naar beneden sleper en zo alles in het wagenhuis terecht komen. Een gat in de grond geslagen van wel twee meter diep. Wat toen op Krabbendijke kapot is is geschoten wordt geschat op wel een vierde van de woningen. We hoorden 's nachts de granaten tegen het huis van Zweedijk uit elkaar spatten en in de grint valles. We blijven zo zitten tot